

her hentydes til, Financiering af Foretagender, kunne falde ind under Bankvirksomhed. I Virkeligheden er det ikke andet, der foregaar, end et Udlaan til de Foretagender, man ønsker oprettet. Naar man dog har indsat den Bestemmelse, er det af den Grund, at det ikke skulde være tvivlsomt, at dette var rimeligt og tilladeligt. Man har taget Hensyn til, at det i saa høj Grad er noget, der falder ind under bestaaende Bankers Virksomhed, at man har ment det rigtigt, at Lovforslaget for saa vidt beskæftigede sig dermed, som det nu findes indført i Forklaringen over, hvad Bankvirksomhed bestaar af, hvorved denne Virksomhed for Fremtiden kan siges at have lovlig Begrundelse gennem dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov.

I § 3 er der en langt vigtigere Ændring, idet der nemlig ifølge Lovforslaget, som det forelaa fra Regeringen, til Oprettelse af en Bank, krævedes en Kapital paa 200,000 Kr. Man krævede ogsaa, at bestaaende Banker skulde bringe deres Kapital op til dette Beløb, om end i 2 Trin, saaledes at de begyndte med at skaffe de 100,000 Kr. og bagefter de andre 100,000 Kr. Ogsaa her har man i Kommissionen været i Tvivl om, hvorvidt man skulde gaa til et saa højt Beløb for Bankers Vedkommende af Hensyn til de bestaaende Forhold, hvor saa overmaade mange Banker, især naturligvis Provinsbanker, nøjes med et mindre Beløb. Man kan se af Kommissionens Betænkning, at den har været inde paa at gøre en Adskillelse mellem store og smaa Banker, saaledes som Tilfældet er i Sverige, hvor der er Adskillelse mellem Privatbanker og Folkebanker, men man er i Kommissionen blevet staaende ved det forholdsvis høje Beløb: 200,000 Kr. I Udvalget enedes man derimod om ikke at gaa saa højt. Der er saa mange Banker her i Landet, der i Øjeblikket arbejder med mindre Kapital, og der er saa megen Rimelighed for at støtte de smaa Banker, der arbejder med den lille Kapital, at man paa dette Punkt har været enig om at sætte Beløbet ned til 50,000 Kr., og i denne Form fremtræder det nu altsaa med fuld Enighed fra Udvalget.

§ 4 indeholder 2 Hovedbestemmelser. Den ene gælder Forholdet mellem Indlaans- og Aktiekapital og Reservefond og lignende Fond. I Kommissionen var man enig om, at en Syvendedel maatte være den passende Proportion mellem Aktiekapital og Reservefond paa den ene Side og Indlaanskapital paa den anden Side.

Men nogle af Udvalgets Medlemmer har ment, at dette Tal var for højt, og har foreslaaet det sat ned til en Tiendedel. Det skal jeg ikke sige noget om, forinden jeg har hørt de ærede Medlemmer udtale sig. Jeg skal kun bemærke, at der neppe er Grund til at fravige, hvad Kommissionen efter ret indgaaende Forhandlinger er blevet enig om paa dette Punkt, og at man neppe bør gaa under den anførte Proportion, fordi der derved ændres ved noget, som rører ved den størst mulige Sikkerhed, der kan tilvejebringes.

Det andet Punkt vedrører Bankernes Ret til dels at erhverve, dels at laane paa egne Aktier. Udvalget har her foreslaaet en Ændring i Regeringsforslaget; efter dette var der sat den Begrænsning, at de kun maatte erhverve for 5 pCt. af Aktiekapitalen af deres egne Aktier, hvis Beløbet ikke gik over Halvdelen af Reservefonden, og de maatte laane paa deres egne Aktier, naar man ikke kom højere end 75 pCt. af det paalydende eller den noterede Kurs. Og samtidig blev det saa bestemt, at Bankerne i deres Maanedsopgørelser skulde angive, hvor meget de havde erhvervet af deres egne Aktier. Derimod var det ikke bestemt, at de i deres Maanedsopgørelser skulde opgive, hvor meget de havde laant paa deres egne Aktier. Udvalget har ment, at Offentliggørelse af disse Erhvervelser og Laan er tilstrækkelig Kontrol og den virksomste Kontrol, saaledes at man har indført den Ændring, at for Fremtiden skal Bankerne i de Maanedsopgørelser, der forlanges senere hen i Lovforslaget, i Statstidenden og andre Blade meddele Offentligheden, baade hvad de har købt af egne Aktier, og hvor meget de havde belaaet af deres egne Aktier — jeg siger „Aktier“, jeg skulde maaske tilføje Andele eller Interimsbeviser, men jeg har ment det for saa vidt unødvendigt, som det vel kan underforstaas, naar man benytter Ordet „Aktier“. Og jeg tror ogsaa, at denne Ordning, som nu Udvalget er kommet til, i Virkeligheden vil vise sig lige saa god som den Ordning, som var foreslaaet. Offentligheden vil gennem disse maanedlige Opførelser faa saa tilstrækkelig Besked, at man vil være i Stand til at vogte sig for Banker, der paa overdreven Maade skulde enten erhverve eller laane paa deres egne Aktier. Maaske jeg tør hentyde til eller blot nævne, at en Bank, som desværre ikke har haft nogen god Skæbne, „Grundejerbanken“, offentliggør nu hver Maaned, hvad den